

[Leonhard Hansen.]

rende til det paagældende Omraades Forhold. Med denne Bestemmelse er Muligheden til Stede for at gøre Arbejdsdelingen mere retfærdig, saaledes at det til enhver Tid værende Arbejde kan fordeles paa saa mange Hænder som muligt, for saa vidt Forholdene i den kommende Tid skulde gøre det nødvendigt.

Udvalget har ment, at der bør gives Grupper af Arbejdsgivere eller Arbejdere, som maatte føle sig forurettede ved Nævnets Afgørelse, Adgang til at nedlægge Indsigelse ved en Appellinstans, og foreslaar derfor, at der oprettes en saadan bestaaende af Formandskabet for det ved Lov om Arbejdsforhold oprettede Arbejds- og Forligsnævn.

I adskillige Virksomheder, som beskæftiger et mindre Antal Personer, har der ofte vist sig Vanskeligheder ved at gennemføre Arbejdsfordeling, hvorimod det i andre har været muligt, og man har derfor fundet det rimeligt at foreslaa, at Paabud over for en enkelt Virksomhed om Gennemførelse af en Arbejdsfordeling kun kan gives, saafremt der i denne Virksomhed er beskæftiget flere end 5 Personer. Det vil altsaa sige, at for saadanne Virksomheders Vedkommende er Arbejdsfordeling fortsat en frivillig Sag.

Ændringen til § 11 omhandler Godtgørelsen. Udvalget har fundet det urimeligt, at paa Trods af, at Dagpengesatserne for arbejdsløse og arbejdsfordelte har været ens, har arbejdsfordelte i de allerfleste Kasser faaet en Dags Understøttelse mindre for hver 6 Dages Arbejdsledighed, idet der ikke er udbetalt Godtgørelse for Ugens syvende Dag, altsaa for Søndagen. Dette Misforhold foreslaar man rettet — ikke ved at indføre Arbejdsledighedskassernes Søndagsbestemmelse, men ved at forhøje Dagpengesatserne med en Sjettedel, dog naturligvis kun for saadanne Kasser, hvor man for Arbejdsledhedsunderstøttelse har gennemført 7 Dages Bestemmelsen. Af Hensyn til Arbejdsdirektoratet og Arbejdsledighedskassernes Regnskab foreslaar man Understøttelsesbeløbene afrundet, saaledes at disse er delelige med 5. Jeg undlader ikke at bemærke, at da dette Forslag om en Forhøjelse af Dagpengesatserne fremkommer for her at skabe Ensartethed i Understøttelsen med de arbejdsløshedsforsikrede, maa uorganiserede understøttes efter samme Satser, som er gældende for Medlemmer af Kasser med 6 Dages Bestemmelsen.

§ 16, 1ste Stykke, omhandler saadanne Lønmodtagere, som er undtaget fra at betale Lønkat, dels de i den nuværende Lovs

§§ 2 og 16 nævnte Personer og dels de i Lov af 27. December 1940 om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse nævnte henviste Arbejdere. Her til foreslaar Udvalget føjet endnu en Gruppe, nemlig Personer, der er omfattet af en godkendt Arbejdsfordeling. Naar man tager i Betragtning, hvilke økonomiske Vanskeligheder en Arbejdsfordeling kan bevirke, er det kun rimeligt, at de paagældende fritages for Betaling af Lønskatten.

Gennem de mange Henvendelser, Udvalget har modtaget, er man gjort bekendt med Tilfælde, hvor der i en Virksomhed er holdt Arbejdere eller Funktionærer i Arbejde gennem en Ordning, hvorved de paagældende har afgivet en Del af Lønnen, uden at der har kunnet gennemføres nogen Nedsættelse af Arbejdstiden, saaledes at der ikke foreligger Grundlag for Udbetaling af Arbejdsfordelingsgodtgørelse. Da en saadan fuldkommen frivillig Ordning opfylder Lovens Hensigt, nemlig at beskæftige saa mange som muligt, foreslaar man, at saadanne Grupper af Arbejdere eller Funktionærer fritages for at svare Lønmodtagerbidrag, dog forudsat at Lønnen er nedsat med mindst en Ottendedel.

Endelig foreslaar Udvalget en yderligere Nedsættelse af Bidragsskalaen, saaledes at denne indeles i 7 Satser mod de foreslaaede 6, hvorefter der af en aarlig Lønindtægt paa 2 400 Kr. eller derunder intet skal betales i Lønkat, saaledes som det er foreslaaet i selve Forslaget; af en aarlig Lønindtægt paa 2 401 Kr.—3 600 Kr. foreslaas det, at der betales 12 Kr. aarlig, af 3 601 Kr.—4 200 Kr. 24 Kr., af 4 201 Kr.—4 800 Kr. 48 Kr., af 4 801 Kr.—5 400 Kr. 72 Kr., af 5 401 Kr.—6 000 Kr. 96 Kr. og af 6 001 Kr. og derover 120 Kr. aarlig. Der sker tilsvarende Nedsættelser i Fag, hvor Normalarbejdstiden er 48 Timer ugentlig, hvorefter der af en Timeløn paa 1 Kr. og derunder ingenting betales, af 1 Kr.—1 Kr. 50 Øre betales ½ Øre, af 1 Kr. 50 Øre—1 Kr. 75 Øre 1 Øre, af 1 Kr. 75 Øre—2 Kr. 2 Øre, af 2 Kr.—2 Kr. 25 Øre 3 Øre, af 2 Kr. 25 Øre—2 Kr. 50 Øre 4 Øre og af 2 Kr. 50 Øre og derover betales 5 Øre. De øvrige Smaaændringer er en Følge af det allerede anførte.

Disse Ændringsforslag, som jeg har motiveret ud fra de Opfattelser, der har gjort sig gældende ved de mange Møder, Udvalget har afholdt, har Udvalget stillet ud fra de Erfaringer, som er indhøstet gennem de forløbne 10 Maaneder. Man har rettet paa Punkter, hvor man har ment det absolut paakrævet: Man har givet Godt-